

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A.M.**
zastoupeného Mgr. Václavem Voříškem, advokátem sídlem 184 00
Praha 8 – Dolní Chabry, Ledčická 649/15

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2018 č. j. MSK 109119/2018, o
správním deliktu

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlavní označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

města Ostravy ze dne 25. 6. 2018 č. j. SMO/342170/18/DSČ/Haj, o správním deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že při úvaze o sankci správní orgán nezvažoval žádnou polehčující okolnost. Jde zejména o to, že jednání nemělo žádný následek, nedošlo k dopravní nehodě, nedošlo ke škodě na zdraví, ani ke škodě na majetku. Jednání žalobce bylo toliko omisivní. Přestupek byl spáchán nezaviněně. Nikdo nebyl jeho jednáním ani přímo ohrožen. Nebylo prokázáno, že by na jednání jakkoli sám participoval. Přestupek byl spáchán za dobrého počasí. Namítal také, že jej správní orgán omezil na způsobu úhrady určené částky, dále vyslovil názor, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s právními předpisy, a proto důkaz takto získaný nelze užít k dokazování. Důvodem je skutečnost, že rychlost měřila obecní policie. Záznam byl přitom proveden stálým automatickým technickým systémem, nicméně obecní policie informaci o zřízení takového systému nezveřejnila. Obecní policie tak nepostupovala v souladu s právním předpisem. Důkaz získala ilegálně a měření provedla v rozporu se stanovenými podmínkami. Vyslovil také názor, že skryté zaznamenávání silničního provozu obecní policií pro účely řízení o přestupku nemá oporu v zákoně. Jedná se tak o překročení pravomoci, neboť ke skrytému pořizování důkazů by musela být obecní policie výslovně zmocněna zákonem, jak to např. ve vztahu ke skrytému sledování Policií ČR činí trestní řád. Dále žalobce namítal, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla. Důvodem je skutečnost, že nebyl vyrozuměn o tom, že by správní orgán usnesením věc přestupku odložil. Odložil-li správní orgán věc přestupku, byl o tom povinen vyrozumět osoby dotčené jednáním osoby podezřelé. Byl tak nepochybně dotčen jednáním osoby podezřelé, neboť je mu dáváno za vinu, že nezajistil, aby tato podezřelá osoba dodržovala právní předpisy. Dále namítal, že výrok rozhodnutí je nezákonný pro absenci konstatování formy zavinění. Je tedy zjevné, že výrok rozhodnutí neodpovídá zákonným požadavkům na výrok správního rozhodnutí. Žalobce dále uvedl, že znakem přestupku (tehdy správního deliktu) fyzické osoby nepodnikající podle § 125f silničního zákona bylo v období od 1. 7. 2017 do 13. 7. 2017 podle § 15 odst. 1 přestupkového zákona též zavinění. Teprve dne 13. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 183/2017 Sb., kterým bylo zavinění, jakožto znak tohoto přestupku odstraněno. S ohledem na zásadu retro aktivy in mitius dovozuje, že tuto úpravu, která omezila odpovědnost nepodnikající fyzické osoby z objektivní na subjektivní, je nutné aplikovat nejen na správní delikty, které byly spáchány v období účinnosti této úpravy (tedy od 1. do 13. 7. 2017), ale též na správní delikty, které byly spáchány dříve, jelikož se jedná o úpravu pro obviněného prospěšnou, neboť velmi zásadně omezuje jeho odpovědnost. Žalobce uvedl, že je sice pravdou, že v článku CCLVII zákona č. 183/2017 Sb., je uvedeno, že zákon nabývá účinnosti dnem 1. 7. 2017, ovšem takovéto určení účinnosti právního předpisu je v rozporu s § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv. Z uvedeného lze dovodit, že pokud je vydán zákon s účinností stanovenou v rozporu s předepsanými pravidly, nabude zákon účinnosti podle obecné úpravy, a tedy patnáctým dnem od vyhlášení zákona, tedy 13. 7. 2017. Zákon č. 183/2017 Sb., nemohl nabýt účinnosti ke dni 1. 7. 2017.
3. Žalobce rovněž namítal, že ze spisu lze učinit závěr, že rychloměr nebyl automatizovaným technickým prostředkem používaným bez obsluhy. Ve spise je jako podklad pro rozhodnutí založeno osvědčení o proškolení konkrétního strážníka. Manipulovala-li

s rychloměrem konkrétní osoba, která k tomu nadto musela být proškolená, pak se nepochybně nejedná o automatizovaný prostředek. Pokud přitom vozidla jsou na místě kontrolována (byť jen některá), nemůže se jednat o automat. Z čeho správní orgán dovodil, zda na místě bylo či nebylo zřízeno též likvidační stanoviště? Žalobce vyslovil názor, že rozhodnutí správního orgánu není v této části přezkoumatelné. Správní orgán totiž neodůvodnil podřazení provedeného měření pod pojem automatu.

4. Žalobce správním orgánům rovněž vytkl, že rozhodly na základě neplatné dopravní značky. Poukázal na to, že tvrdil, že k předmětné dopravní značce, kterou měl porušit, nebylo vydáno žádné opatření obecné povahy. Dopravní značka je tedy v místě umístěna nezákonně. Z tohoto důvodu nelze její porušení sankcionovat. Provedení důkazu opatřením obecné povahy nadbytečné nebylo. Existence opatření obecné povahy nevyplývala z žádného jiného důkazu, nebyla ani zjišťována. Správní orgán jím navržené dokazování odmítl.
5. Žalobce dále vyslovil názor, že rozhodnutí je nezákonné, neboť správní orgány nepostavily najisto, neprokázaly, že by protiprávní jednání řidiče bylo zaviněné. Zavinění není zkoumáno v případě provozovatele vozidla, nicméně provozovatel je odpovědný jen za takové jednání řidiče, které vykazuje znaky přestupku, přičemž přestupek je ze své povahy zaviněné protiprávní jednání.
6. Žalobce rovněž namítal, že řidič vozidla vůbec nebyl upozorněn na to, že v předmětném úseku komunikace dochází k úsekovému měření vozidel. Dopravní značka IP 31 a dopravní značka IP 31b neslouží k označení úsekovému měření rychlosti, ale ke stacionárnímu měření rychlosti vozidel. Na počátku obce není dopravní značka, a ani jakákoli informace pro řidiče, že jsou i s vozidly fotografováni při vjezdu do obce a při odjezdu z obce v rámci úsekového měření rychlosti. Kamery umístěné v obci nejsou viditelně označeny jako kamery pořizující automaticky záznam všech vozidel vyjíždějících do obce a z obce vyjíždějících. Jsou pořizovány i obrazové záznamy vozidel zpravidla místních obyvatel, které do obce přijedou, aniž by ten den z obce vyjížděly a obdobně jsou pořizovány fotografie vozidel, které z obce vyjížděly a obdobně jsou pořizovány fotografie vozidel, které z obce pouze odjíždějí. Vyslovil názor, že důkaz fotografiemi je důkaz získaný v rozporu s právem a jako takový je nepřijatelný.
7. Žalobce také namítal, že úřední osoba správního orgánu I. stupně byla proti němu zaujatá z důvodů, které uvedl ve vznesené námitce podjatosti. Posouzení včasnosti námítky žalovaným bylo nesprávné, žalovaný měl postavit najisto, kdy se o důvodech podjatosti úřední osoby dozvěděl. To však žalovaný nezjistil, ani neodůvodnil, proč má za to, že mu snad tyto důvody byly známy již dříve. Za takového stavu nemohl žalovaný hledět na vznesenou námitku jako na opožděnou.
8. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Poukázal na to, že se jedná o standardní šablonovité námítky uplatňované žalobci, které zastupuje Mgr. Václav Voříšek v mnoha dalších žalobách, jak je žalovanému známo z úřední činnosti. Veškeré tyto námítky považovat žalovaný za nedůvodné a zcela odkázal na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. K námitce, že obecní policie nebyla oprávněna k pořizování záznamu, kterou žalobce ve správním řízení neuplatnil, a tudíž se jí správní orgány neměly povinnost se zabývat, žalovaný dodal, že Městská policie Ostrava zveřejnila informace o zřízení stálých automatických systémů k měření rychlosti na označené webové stránce.

9. Za souhlasu účastníků řízení soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
10. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Ze správních spisů byly zjištěny následující skutečnosti. Správnímu orgánu I. stupně bylo 28. 11. 2016 oznámeno, že prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bylo zjištěno a zdokumentováno, že dne 24. 11. 2016 v čase 07.10 hodin řídil nezjištěný řidič motorového vozidla tovární značky VW, RZ X v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovická, ve směru jízdy k ulici Martinovská, u budovy č. p. 5383/4 a v následném úseku 1 128,6 m, kde je dopravním značením „IZ 8a“ – „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „B 20a“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem UnicomVELOCITY3, po odečtu možné odchylky přesnosti měřicího zařízení ± 3 km/h naměřena průměrná rychlost jízdy 48 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 8 km/h. Uvedený skutek vykazuje znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Rychlost byla naměřena a fotodokumentace přestupku byla pořízena silničním rychloměrem UnicomVELOCITY3, výrobní číslo CAM16001650, který byl 24. 5. 2016 ověřen Českým metrologickým institutem a téhož dne byl vydán ověřovací list č. 8012-OL-70161-16. S ohledem na zjištěnou chybnou číslici ve výrobním čísle použitého měřidla, byl následně zaevidován nový ověřovací list č. 8013-OL-70378-17 ze dne 2. 10. 2017, který nahrazuje výše uvedený ověřovací list. Doba platnosti ověření do 23. 5. 2017. Součástí spisu je rovněž kalibrační list č. VÚGTK/39565/2016 vydaný dne 17. 5. 2016 Výzkumným ústavem geodetickým, topografickým a kartografickým, v. v. i., Kalibrační laboratoří, který obsahuje metodiku, podmínku a místo kalibrace a výsledky měření. Spis obsahuje rovněž obrazový záznam, v němž je fotograficky zaznamenán vjezd motorového vozidla značky VW, RZ X do měřeného úseku i výjezd z něho, přičemž záznam obsahuje údaje týkající se vjezdu i výjezdu předmětného vozidla, datum, přesný čas, místo a směr jízdy, naměřenou průměrnou rychlost vozidla 51 km/h s označením povolené rychlosti 40 km/h. Ve spise je také osvědčení o proškolení Mgr. P. C. z ovládání rychloměru UnicomVELOCITY3 s evidenčním číslem UV3 16034. Ve spise je rovněž fotodokumentace dopravního značení IZ 8a – Zóna s dopravním omezením s vyobrazenou dopravní značkou „B 20a“, kterou je stanovena nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, umístěného na příjezdových komunikacích do oblasti, v níž se nachází úsekové měření rychlosti a mapa s vyznačením umístění předmětného dopravního značení. Součástí spisu je i sdělení Ing. P.Š. ze společnosti Ostravské komunikace, a.s., jakožto správce předmětného dopravního značení o tom, že v období od 1. 11. 2016 do 30. 11. 2016 konkrétně pak 24. 11. 2016 ve vztahu k označenému dopravnímu značení nebyla značena žádná závada, ani nebyla prováděna údržba. Policie ČR vydala souhlasné stanovisko s měřením rychlosti vozidel realizované Městskou policií Ostrava v Ostravě – Třebovicích na ulici Třebovická v souladu s ust. § 79a zákona o silničním provozu, a to za užití automatizovaného technického zařízení. Stanovisko bylo vydáno pro období od 1. 8. 2016 do 31. 7. 2017. Z centrálního registru vozidel správní orgán I. stupně zjistil, že

provozovatel motorového vozidla tovární značky VW, RZ X byl v době spáchání přestupku, žalobce.

12. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně se dále podává, že provozovatel předmětného vozidla byl vyzván správním orgánem podle § 125h zákona o silničním provozu k úhradě určené částky ve výši 300 Kč ve lhůtě splatnosti 15 dnů ode dne doručení výzvy a současně s tím měl provozovatel možnost sdělit správnímu orgánu údaje o totožnosti řidiče, který uvedené vozidlo v době spáchání přestupku skutečně řídil. Správnímu orgánu bylo na tuto výzvu doručeno sdělení o totožnosti osoby, která měla předmětné vozidlo v době spáchání přestupku zapůjčeno, mělo se jednat o I. H., narozeného X, bytem T. – N. Z., K. 76/14 s doručovací adresou O., H. n. 18/48. Takto označenou osobu správní orgán I. stupně vyzval, aby se ve stanovené lhůtě 5 dnů vyjádřila, zda byla řidičem předmětného motorového vozidla, resp. aby sdělila skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče a případnému podání vysvětlení. Zásilka obsahující uvedenou výzvu se jako nedoručená vrátila správnímu orgánu I. stupně.
13. Vzhledem k tomu, že z důvodů uvedených v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, na které soud odkazuje, správní orgán do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, řízení o přestupku v souladu s ust. § 66 odst. 3 písm. g) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, odložil. Doručením příkazu žalobci dne 13. 2. 2017 správní orgán zahájil řízení o předmětném správním deliktu provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Proti příkazu podal žalobce v zastoupení společnosti Odvoz vozu s.r.o. včas odpor.
14. Ze správního spisu správního orgánu I. stupně se dále podává, že předchozí rozhodnutí správního orgánu ze dne 30. 8. 2017 č. j. SMO/331850/17/DSČ/Haj a ze dne 10. 3. 2017 č. j. SMO/095667/17/DSČ/Dru věci předmětného správního deliktu byla žalovaným zrušena. Před vydáním napadeného rozhodnutí poté, co správnímu orgánu I. stupně byla věc vrácena žalovaným k novému projednání, vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobce prostřednictvím jeho zmocněnce o tom, že ve správním řízení byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí s tím, že dokazování mimo ústní jednání bude provedeno 14. 6. 2018 a bylo mu sděleno, že má možnost se ke všem podkladům vyjádřit a podat návrhy na doplnění dokazování. Uvedené vyrozumění bylo doručeno zmocněnci žalobce 28. 5. 2018. Žalobce ani jeho zmocněnec nevyužili práva seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim a být přítomen provedení dokazování mimo ústní jednání. 14. 6. 2018 správní orgán přistoupil k dokazování mimo ústní jednání. Správní orgán konstatoval, že obsahem spisu jsou následující listinné důkazy a také podklady sloužící správnímu orgánu k úvaze, a to oznámení o zahájení řízení, ověřovací listy, kalibrační list, osvědčení o proškolení z ovládání rychloměru, obrazová dokumentace přestupku, výsledek lustrace v registru vozidel, fotodokumentace a mapa umístění dopravního značení, náhled do mapového portálu, vyjádření Ostravských komunikací, a.s., souhlasné stanovisko Policie ČR, sdělení provozovatele k totožnosti řidiče vozidla.
15. Dne 25. 6. 2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správním deliktu č. j. SMO/343170/18/DSČ/Haj, jímž žalobci za spáchání správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu uložil pokutu podle § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu ve výši 1 500 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Uvedeného správního deliktu se žalobce dopustil tím, že jako provozovatel vozidla tovární

značky VW, RZ X v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem, neboť dne 24. 11. 2016 v čase 07.10 hodin řídil nezjištěný řidič motorové vozidlo tovární značky VW, RZ X v Ostravě – Třebovicích po ulici Třebovická, ve směru jízdy k ulici Martinovská, u budovy č. p. X a v následném úseku 1 128,6 m, kde je dopravním značením „IZ 8a“ – „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „B 20a“ stanovena nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h, nedovolenou rychlostí jízdy, kdy mu byla silničním rychloměrem UnicomVELOCITY3, po odečtu možné odchylky přesnosti měřícího zařízení $\pm 3\text{ km/h}$ naměřena průměrná rychlost jízdy 48 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 8 km/h. Uvedené jednání vykazuje znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce toliko blanketní odvolání, které ani přes výzvu správního orgánu nebylo doplněno. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

16. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, právnická nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích.
17. Krajský soud k jednotlivým žalobním námitkám uvádí následující. Odpovědnost provozovatele vozidla podle § 125f zákona o silničním provozu je konstruována jako objektivní s přípustnými liberačními důvody, k naplnění skutkové podstaty není vyžadováno zavinění delikventa. Námitka žalobce, že ve výroku rozhodnutí absentuje forma zavinění, je proto nedůvodná. Rychlost měřila městská policie, její oprávnění v daném místě a čase byla prokázána listinou s datem 26. 7. 2016 – souhlasným stanoviskem s měřením rychlosti vozidel realizované Městskou policií Ostrava v Ostravě – Třebovicích na ulici Třebovická ve vymezeném úseku v termínu od 1. 8. 2016 do 31. 7. 2017 s tím, že měření bude prováděno ve vymezeném úseku obousměrně. Nejednalo se ani o skryté úsekové měření, neboť na ulici Třebovická ve směru jízdy k ulici Martinovská je umístěno dopravní značení upozorňující na úsekové měření IP 22 – Změna organizace dopravy, jak plyne z náhledu do mapového portálu, který je součástí správního spisu.
18. V rozporu s obsahem správního spisu je rovněž námitka žalobce, že nebylo měřeno automatizovaným technickým prostředkem bez obsluhy. Z výše citovaného obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně, konkrétně z oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek a ze záznamu pořízeného silničním rychloměrem UnicomVELOCITY3, výrobní číslo CAM16001650, k němuž byla doložena fotodokumentace, se podává, že se jednalo o automatizovaný technický prostředek, který byl kalibrován a schváleným měřícím zařízením, což bylo doloženo ověřovacím listem k danému měřidlu. Ze správního spisu, ani z jiných okolností projednávané věci, nelze usuzovat, že by měření proběhlo přístrojem kýmkoliv obsluhovaným.
19. Krajský soud nesouhlasí ani s námitkou žalobce, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla s tvrzením, že nebyl vyrozuměn o tom, že správní orgán usnesením věc přestupku odložil a že přestupek tedy nebyl odložen

v souladu s právním předpisem. Krajský soud zastává názor, že žalobce jakožto provozovatele předmětného vozidla nelze považovat za osobu dotčenou jednáním osoby podezřelé ze spáchání přestupku dle § 66 odst. 4 zákona o přestupcích, zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Pojem osoba dotčená jednáním osoby podezřelé ze spáchání přestupku je nutno ve smyslu citovaného zákonného ustanovení chápat tak, že se jedná např. o poškozeného, anebo jím může být navrhovatel, bylo-li zahájeno řízení na jeho návrh.

20. K závěru soudu, že odpovědnost provozovatele za správní delikt podle § 125f zákona o silničním provozu byla konstruována jako objektivní, resp. že není vyžadováno zavinění, odkazuje soud na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 259/2018-36, podle něhož k námitce stěžovatele, že ve výroku správního rozhodnutí absentoval údaj o formě zavinění, Nejvyšší správní soud konstatuje, že u trestání za přestupku by měl výrok rozhodnutí správního orgánu obsahovat formu zavinění. V případě přestupku totiž zavinění představuje předpoklad odpovědnosti a jednu z okolností významných pro rozhodování o výši sankce. Koncepce odpovědnosti provozovatele vozidla za správní delikt podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 30. 6. 2017 však byla (a stále je) založena na odpovědnosti objektivní, tj. v případě těchto správních deliktů (nyní přestupků) není namíste se otázkou zavinění zabývat a výrok rozhodnutí tudíž nemusí obsahovat formu zavinění, konec citace.
21. Z ničeho nevyplývá, že v dané věci rozhodovala úřední osoba, o jejíž nepodjatosti existují pochybnosti. Nelze přehlédnout ani to, že žalobce neuplatnil námitku podjatosti bezodkladně poté, co se dozvěděl o tom, kdo bude ve věci rozhodovat. Krajský soud v této souvislosti odkazuje na závěr žalovaného v jeho předchozím rozhodnutí v dané věci ze dne 9. 5. 2018 č. j. MSK 121354/2017, dle něhož námitku podjatosti mohl žalobce uplatnit již při prvním odvolání nebo i bezprostředně i při odvolání druhém, ovšem tato námitka byla uplatněna až 2. 11. 2017. Jedná se o námitku zjevně opožděnou. Nejedná se ani o námitku důvodnou, neboť žalobce neuplatnil důvod podle § 14 odst. 1 správního řádu. Žalobce nesdělil žádný poměr oprávněné úřední osoby k věci samé ani své osobě nebo zmocněnci.
22. Krajský soud dále uvádí, že Městská policie Ostrava zveřejnila informace o zřízení stálých automatických systémů k měření na svých webových stránkách.
23. Soud považuje za zcela v souladu se zákonem také výrok o sankci. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je zjevné, že se při stanovení výše sankce zabývaly hledisky danými § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu, § 125c odst. 5 písm. g) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, přičemž sankce 1 500 Kč byla stanovena na spodní hranici zákonného rozmezí od 1 500 do 2 500 Kč. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obsahují také úvahy o tom, ke kterým hlediskům správní orgány přihlédly a jaký měla vliv na výši uvedené sankce. Závěry správního orgánu I. stupně jsou podrobně uvedeny na str. 19. Se závěry správního orgánu se soud zcela ztotožňuje, v podrobnostech na jeho závěry proto odkazuje.
24. Spis obsahuje rovněž dokumentaci ohledně umístění dopravního značení ve vztahu k měřenému úseku. Tvrzení žalobce, že dopravní značení je umístěno nezákonně, nemá podklad ve správním spise a je spekulativní. K námitce, že správní orgány rozhodly na základě „neplatné dopravní značky“, k níž nebylo vydáno žádné opatření obecné povahy, soud uvádí, že na dopravní značku, jakožto opatření obecné povahy se musí nahlížet jako na zákonnou, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný

orgán vysloví její nezákonnost, což žalobce ani netvrdil. Jednalo se tedy o zákonnou dopravní značku.

25. Ze všech uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto byla v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.
26. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.11.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně